

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► B REGULAMENTUL (CE) NR. 561/2006 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 martie 2006

privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 102, 11.4.2006, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009	L 300	88	14.11.2009
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014	L 60	1	28.2.2014

rectificat prin:

- C1 Rectificare, JO L 297, 15.10.2014, p. 42 (1073/2009)
- C2 Rectificare, JO L 195, 20.7.2016, p. 83 (561/2006)

**REGULAMENTUL (CE) NR. 561/2006 AL PARLAMENTULUI
EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

din 15 martie 2006

**privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în
domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor
(CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare
a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește normele referitoare la perioadele de conducere, de repaus și la pauzele care trebuie respectate de către conducătorii auto ce asigură transportul rutier de mărfuri și de călători în vederea armonizării condițiilor de concurență între modurile de transport terestru, în special în ceea ce privește sectorul rutier și a îmbunătățirii condițiilor de lucru și a siguranței rutiere. De asemenea, prezentul regulament prevede promovarea unor mai bune practici de control și de aplicare a normelor de către statele membre și a unor metode mai bune de lucru în sectorul transportului rutier.

Articolul 2

(1) Prezentul regulament se aplică transportului rutier:

- (a) de mărfuri cu vehicule, inclusiv vehicule cu remorcă sau semire-morcă, a căror masă maximă autorizată depășește 3,5 tone sau
- (b) de călători cu vehicule care sunt construite sau amenajate în mod permanent pentru a putea asigura transportul a mai mult de nouă persoane, inclusiv conducătorul auto și care sunt destinate acestui scop.

(2) Prezentul regulament se aplică, indiferent de țara de înmatriculare a vehiculului, transporturilor rutiere efectuate:

- (a) exclusiv în interiorul Comunității sau
- (b) între Comunitate, Elveția și țările părți la Acordul privind Spațiul Economic European.

(3) AETR se aplică, în locul prezentului regulament, operațiunilor de transport internațional efectuate în parte în afara zonelor prevăzute la alineatul (2), pentru:

- (a) vehiculele înmatriculate în Comunitate sau în țările care sunt părți la AETR, pentru tot traseul;
- (b) vehiculele înmatriculate într-o țară terță care nu este parte AETR, numai pentru acea parte a traseului situată pe teritoriul Uniunii Europene sau al țărilor care sunt părți AETR.

▼B

Dispozițiile AETR ar trebui armonizate cu cele ale prezentului regulament astfel încât dispozițiile principale ale prezentului regulament să se aplice, prin intermediul AETR, acestor vehicule pentru toată partea traseului care se efectuează în interiorul Comunității.

Articolul 3

Prezentul regulament nu se aplică transporturilor rutiere efectuate de:

- (a) vehicule utilizate pentru transportul de călători prin servicii regulate, traseul liniei nedepășind 50 km;

▼M2

- (aa) vehicule sau o combinație de vehicule cu o masă maximă admisibilă care să nu depășească 7,5 tone, utilizate pentru transportul materialelor, al echipamentului sau al mașinilor care sunt destinate conducătorului auto în exercitarea profesiei sale și care sunt utilizate numai pe o rază de 100 km de la sediul întreprinderii și cu condiția ca principala activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului;

▼B

- (b) vehicule a căror viteză maximă autorizată nu depășește 40 km/h;
- (c) vehicule utilizate de serviciile forțelor armate, de serviciile protecției civile, de pompieri și forțele responsabile cu menținerea ordinii publice sau închiriate de acestea fără conducător auto, atunci când transportul intră în atribuțiile proprii ale acestor servicii și se efectuează sub controlul acestora;
- (d) vehicule, inclusiv cele utilizate pentru transportul necomercial de ajutor umanitar, utilizate în situații de urgență sau în operațiuni de salvare;
- (e) vehicule specializate folosite în misiuni medicale;
- (f) vehicule specializate pentru depanări care acționează pe o rază de 100 km de la baza de staționare;
- (g) vehicule de încercări rutiere pentru îmbunătățire tehnologică, reparații sau întreținere, precum și vehicule noi sau transformate care nu au fost încă puse în circulație;
- (h) vehicule sau un ansamblu de vehicule cu o masă maximă autorizată care să nu depășească 7,5 tone utilizate pentru transporturi de mărfuri în scopuri necomerciale;
- (i) vehicule comerciale, care au caracter istoric, în conformitate cu legislația statului membru în care sunt conduse, și care sunt utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în scopuri necomerciale.

Articolul 4

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

- (a) „transport rutier”: orice deplasare efectuată, în tot sau în parte, pe drumurile deschise utilizării publice de către un vehicul, gol sau încărcat, folosit pentru transportul călătorilor sau al mărfurilor;
- (b) „vehicul”: un autovehicul, un tractor, o remorcă, o semiremorcă sau o combinație de aceste vehicule, definite după cum urmează:

▼B

- „autovehicul”: orice vehicul prevăzut cu un sistem mecanic de autopropulsie care circulă pe un drum public, altul decât cel care se deplasează în permanență pe șine, și care este utilizat în mod normal pentru transportul de călători sau de mărfuri;
 - „tractor”: orice vehicul prevăzut cu un sistem mecanic de autopropulsie care circulă pe un drum public, altul decât cel care se deplasează în permanență pe șine, și care este proiectat în mod special pentru a trage, împinge sau acționa remorci, semiremorci, utilaje sau mașini;
 - „remorcă”: orice vehicul proiectat pentru a fi cuplat la un autovehicul sau la un tractor;
 - „semiremorcă”: o remorcă fără osia din față, cuplată astfel încât o parte substanțială din greutatea sa și din cea a încărcăturii sale să fie suportată de tractor sau de autovehicul;
- (c) „conducător auto”: persoana care conduce vehiculul, chiar și pentru o scurtă perioadă de timp, sau care se află la bordul unui vehicul în cadrul serviciului său pentru a-l putea conduce, în cazul în care este necesar;
- (d) „pauză”: orice perioadă în care conducătorul auto nu are dreptul să conducă sau să efectueze alte munci și care trebuie să-i permită numai să se odihnească;
- (e) „altă muncă”: orice activitate, cu excepția conducerii autor, definită ca timp de lucru la articolul 3 litera (a) din Directiva 2002/15/CE, inclusiv orice activitate desfășurată pentru același sau un alt angajator din sectorul transportului sau din alt sector;
- (f) „repaus”: orice perioadă neîntreruptă pe parcursul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său;
- (g) „perioadă de repaus zilnic”: partea unei zile în timpul căreia conducătorul auto poate dispune liber de timpul său și care poate fi o „perioadă de repaus zilnic normală” sau o „perioadă de repaus zilnic redusă”:
- „perioadă de repaus zilnic normală”: orice perioadă de repaus de cel puțin unsprezece ore. De asemenea, această perioadă de repaus zilnic normală poate fi luată în două tranșe, din care prima trebuie să fie o perioadă neîntreruptă de cel puțin trei ore și a doua, o perioadă neîntreruptă de cel puțin nouă ore;
 - „perioadă de repaus zilnic redusă”: orice perioadă de repaus de cel puțin nouă ore, dar mai puțin de unsprezece ore;
- (h) „perioadă de repaus săptămânal”: o perioadă săptămânală în timpul căreia un conducător auto poate dispune liber de timpul său și care poate fi o „perioadă de repaus săptămânal normală” sau o „perioadă de repaus săptămânal redusă”:
- „perioadă de repaus săptămânal normală”: orice perioadă de repaus de cel puțin patruzeci și cinci de ore;
 - „perioadă de repaus săptămânal redusă”: orice perioadă de repaus de mai puțin de patruzeci și cinci de ore, care poate fi redusă la minimum douăzeci și patru de ore consecutive, sub rezerva condițiilor menționate la articolul 8 alineatul (6);

▼B

- (i) „săptămână”: perioada cuprinsă între ora 00.00 a zilei de luni și ora 24.00 a zilei de duminică;
- (j) „durată de conducere”: durata activității de conducere înregistrată:
 - automat sau semiautomat de aparatul de înregistrare definit în anexa I și în anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 sau
 - manual, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85;
- (k) „durată zilnică de conducere”: durata totală de conducere acumulată între sfârșitul unei perioade de repaus zilnic și începutul următoarei perioade de repaus zilnic sau între o perioadă de repaus zilnic și o perioadă de repaus săptămânal;
- (l) „durată de conducere săptămânală”: durata de conducere totală, acumulată în timpul unei săptămâni;
- (m) „masă maximă autorizată”: masa maximă autorizată de operare a unui vehicul, complet încărcat;
- (n) „servicii regulate de transport călători”: serviciile de transport naționale și internaționale, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 684/92 al Consiliului din 16 martie 1992 privind regulile comune pentru transportul internațional de călători cu autocarul și autobuzul ⁽¹⁾;
- (o) „conducere în echipaj”: situația în care, pe parcursul unei perioade de conducere cuprinsă între două perioade de repaus zilnice consecutive sau între o perioadă de repaus zilnic și o perioadă de repaus săptămânal, se află cel puțin doi conducători auto la bordul vehiculului pentru a asigura conducerea. Pe parcursul primei ore de conducere în echipaj, prezența unui sau mai multor alți conducători auto este facultativă, dar ea este obligatorie pentru restul perioadei.
- (p) „întreprindere de transport”: orice persoană fizică sau juridică, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu scop lucrativ sau nu, sau orice organism public cu personalitate juridică sau dependent de o autoritate cu personalitate juridică ce efectuează transporturi rutiere în contul altcuiva sau în contul său;
- (q) „perioadă de conducere”: durata de conducere cumulată între momentul în care conducătorul auto se așează la volan după o perioadă de repaus sau o pauză și momentul în care începe o perioadă de repaus sau o pauză. Perioada de conducere poate fi continuă sau fragmentată.

CAPITOLUL II

ECHIPAJE, DURATE DE CONDUCERE, PAUZE ȘI TIMP DE REPAUS*Articolul 5*

- (1) Vârsta minimă a conducătorilor auto este de optsprezece ani.

⁽¹⁾ O L 74, 20.3.1992, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

▼B

(2) Vârsta minimă a celui de-al doilea conducător auto este stabilită la optsprezece ani. Cu toate acestea, statele membre pot reduce vârsta minimă a celui de-al doilea conducător auto la șaisprezece ani, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) transportul rutier se efectuează în interiorul unui stat membru pe o rază de cincizeci de km de la baza de staționare a vehiculului și pe teritoriul unităților administrative locale al căror centru se află pe această rază;
- (b) limita de vârstă este redusă în scop de formare profesională și
- (c) măsura este conformă cu limitele impuse de legislația națională a statului membru privind ocuparea forței de muncă.

Articolul 6

(1) Durata de conducere zilnică nu depășește nouă ore.

Cu toate acestea, durata de conducere zilnică poate fi prelungită la maximum zece ore, dar nu mai mult de două ori pe parcursul săptămânii.

(2) Durata de conducere săptămânală nu depășește cincizeci și șase de ore și nici nu generează o depășire a duratei maxime de lucru săptămânale stabilită de Directiva 2002/15/CE.

(3) Durata de conducere totală acumulată nu trebuie să depășească nouăzeci de ore pe parcursul a două săptămâni consecutive.

(4) Durata de conducere zilnice și săptămânale cuprind toate duratele de conducere înregistrate pe teritoriul Comunității sau al unei țări terțe.

(5) Un conducător auto înregistrează ca altă muncă orice perioadă, astfel cum este definită la articolul 4 litera (e), precum și orice perioadă petrecută pentru conducerea unui vehicul utilizat pentru operațiuni comerciale care nu intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament și înregistrează orice perioadă de disponibilitate, astfel cum este definită la articolul 15 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, de la ultima perioadă de repaus zilnic sau săptămânal. Această înregistrare se face manual pe o foaie de înregistrare, pe un imprimat scos sau cu ajutorul funcției de introducere manuală de date oferită de aparatul de înregistrare.

Articolul 7

După o perioadă de patru ore și jumătate de conducere, conducătorul auto trebuie să facă o pauză neîntreruptă de cel puțin patruzeci și cinci de minute, exceptând cazul în care își începe o perioadă de repaus.

Această pauză poate fi înlocuită cu o pauză de cel puțin cincisprezece minute urmată de o pauză de cel puțin treizeci de minute, pauze intercalate pe parcursul perioadei de conducere astfel încât să respecte dispozițiile primului paragraf.

Articolul 8

(1) Conducătorul auto respectă perioadele de repaus zilnic și săptămânal.

(2) Pe parcursul fiecărei perioade de douăzeci și patru de ore de după perioada de repaus zilnic sau săptămânal, conducătorul auto trebuie să efectueze o nouă perioadă de repaus zilnic.

▼B

În cazul în care perioada de repaus zilnic care intră în această perioadă de douăzeci și patru de ore este de cel puțin nouă ore, dar mai puțin de unsprezece ore, perioada respectivă de repaus zilnic este considerată perioadă de repaus zilnic redusă.

(3) O perioadă de repaus zilnic se poate prelungi pentru a deveni perioadă de repaus săptămânal normală sau perioadă de repaus săptămânal redusă.

(4) Un conducător auto nu poate efectua mai mult de trei perioade de repaus zilnic reduse între două perioade de repaus săptămânal.

(5) Prin derogare de la alineatul (2), atunci când vehiculul este condus de un echipaj, un conducător auto trebuie să fi efectuat o nouă perioadă de repaus zilnic de cel puțin nouă ore pe parcursul celor treizeci de ore de după perioada de repaus zilnic sau săptămânal.

(6) Pe parcursul a două săptămâni consecutive, un conducător auto trebuie să efectueze cel puțin:

— două perioade de repaus săptămânal normale sau

— o perioadă de repaus săptămânal normală și o perioadă de repaus săptămânal redusă de cel puțin douăzeci și patru de ore. Cu toate acestea, reducerea se compensează cu o perioadă de repaus echivalentă luată în bloc, înainte de sfârșitul celei de-a treia săptămâni care urmează săptămânii în discuție.

O perioadă de repaus săptămânal începe până la sfârșitul a șase perioade de douăzeci și patru de ore de la perioada de repaus săptămânal precedentă.

▼M1

(6a) Prin derogare de la alineatul (6), un conducător auto care asigură un singur serviciu ocazional de transport internațional de persoane, astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul ⁽¹⁾, ►C1 poate amâna perioada de repaus săptămânal cu cel mult 12 perioade consecutive de 24 de ore care urmează unei perioade de repaus săptămânal normale precedente, ◀ cu următoarele condiții:

(a) serviciul durează cel puțin 24 de ore consecutive într-un stat membru sau o țară terță în care se aplică prezentul regulament, alta decât cel/cea în care a început serviciul;

(b) după utilizarea derogării, conducătorul auto ia:

(i) fie două perioade de repaus săptămânal normale;

(ii) fie o perioadă de repaus săptămânal normală și o perioadă de repaus săptămânal redusă de cel puțin 24 de ore. Cu toate acestea, reducerea se compensează cu o perioadă de repaus echivalentă luată în bloc înainte de sfârșitul celei de-a treia săptămâni care urmează sfârșitului perioadei de derogare;

(c) după 1 ianuarie 2014, vehiculul este echipat cu aparatură de înregistrare în conformitate cu dispozițiile din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85; și

⁽¹⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 88.

▼ M1

- (d) după 1 ianuarie 2014, în cazul în care perioada de conducere este cuprinsă între orele 22.00 și 6.00, vehiculul este condus de mai mulți conducători auto sau perioada de conducere menționată la articolul 7 se reduce la trei ore.

Comisia monitorizează cu strictețe modul în care este utilizată această derogare pentru a se asigura că se mențin condiții foarte stricte în materie de siguranță rutieră, verificând îndeosebi că timpul total de conducere acumulat în perioada care face obiectul derogării nu este excesiv. Până la 4 decembrie 2012, Comisia întocmește un raport de evaluare a consecințelor derogării în ceea ce privește siguranța rutieră, precum și aspectele sociale. În cazul în care consideră necesar acest demers, Comisia propune modificări ale prezentului regulament în acest sens.

▼ B

- (7) Orice perioadă de repaus luată în compensație pentru reducerea unei perioade de repaus săptămânal trebuie alipită unei alte perioade de repaus de cel puțin nouă ore.

(8) În cazul în care un conducător auto solicită acest lucru, perioadele de repaus zilnic și perioadele de repaus săptămânal reduse departe de baza de staționare a vehiculului pot fi efectuate la bordul vehiculului, cu condiția ca acesta să fie dotat cu cabină de dormit corespunzătoare și să fie în staționare.

- (9) O perioadă de repaus săptămânal care începe pe parcursul unei săptămâni și se continuă în săptămâna următoare poate fi alipită oricăreia dintre aceste săptămâni, dar nu amândurora.

Articolul 9

- (1) Prin derogare de la articolul 8, atunci când un conducător auto însoțește un vehicul transportat cu feribotul sau cu trenul și efectuează în același timp o perioadă de repaus zilnic normală, această perioadă poate fi întreruptă de două ori cel mult de alte activități a căror durată nu depășește o oră. Pe parcursul acestei perioade de repaus zilnic normală, conducătorul auto are acces la o cușetă.

(2) Perioada de timp necesară conducătorului auto pentru a se deplasa la locul de îmbarcare într-un vehicul care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament sau pentru a se întoarce din acel loc, atunci când acesta nu se află nici la locul de reședință a conducătorului auto, nici la sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto, nu se consideră repaus sau pauză, cu excepția cazului în care conducătorul auto se află pe un feribot sau în tren și are acces la o cușetă.

(3) Perioada de timp necesară conducătorului auto ce conduce un vehicul care nu intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament pentru a se deplasa la locul de îmbarcare într-un vehicul care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament sau pentru a se întoarce din acel loc, atunci când acesta nu se află nici la locul de reședință al conducătorului auto, nici la sediul angajatorului unde se află locul normal de staționare al conducătorului auto, se consideră altă muncă.

CAPITOLUL III**RĂSPUNDEREA ÎNTREPRINDERII DE TRANSPORT***Articolul 10*

- (1) Se interzice întreprinderilor de transport să remunereze conducătorii auto salariați sau care sunt puși la dispoziția lor în funcție de distanța parcursă și/sau de cantitatea de mărfuri transportată, chiar și sub formă de prime sau majorări salariale, în cazul în care o

▼B

asemenea remunerare este de natură să periclitaze siguranța rutieră și/sau să încurajeze încălcarea prezentului regulament.

(2) Întreprinderile de transport organizează activitatea conducătorilor auto menționați la alineatul (1) astfel încât aceștia să se conformeze Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 și capitolului II din prezentul regulament. Întreprinderile de transport dau instrucțiuni corespunzătoare conducătorilor auto și efectuează controale periodice pentru a se asigura de respectarea Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 și a capitolului II din prezentul regulament.

(3) O întreprindere de transport răspunde pentru încălcările comise de către conducătorii întreprinderii, chiar dacă aceste încălcări au fost comise pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe.

Fără a duce atingere dreptului statelor membre de a impune răspunderea integrală a întreprinderilor de transport, statele membre pot să asocieze această răspundere cu nerespectarea de către întreprinderi a alineatelor (1) și (2). Statele membre pot lua în considerare orice dovadă care stabilește că întreprinderea de transport nu poate fi în mod rezonabil obligată să răspundă pentru încălcarea comisă.

(4) Întreprinderile, exportatorii, expeditorii, operatorii din turism, furnizorii principali de transport, subcontractanții și agenții care utilizează conducători auto se asigură ca orarele de transport convenite prin contract să fie conforme cu prezentul regulament.

(5) (a) Orice întreprindere de transport care folosește vehicule prevăzute cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 și care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament:

(i) se asigură ca toate informațiile să fie periodic descărcate prin unitatea de la bord și cardul conducătorului auto astfel cum a solicitat statul membru și ca informațiile relevante să fie descărcate mai frecvent astfel încât toate activitățile efectuate de sau pentru această întreprindere să fie descărcate;

(ii) se asigură ca toate informațiile descărcate prin unitatea de la bord și cardul conducătorului auto să fie păstrate cel puțin douăsprezece luni după înregistrare și ca în cazul în care un agent de control le-ar solicita, aceste informații să poată fi consultate, direct sau la distanță, în localurile întreprinderii.

(b) În sensul prezentului alineat, termenul „descărcate” se interpretează în conformitate cu definiția de la capitolul I litera (s) de la anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85.

(c) Frecvența maximă cu care se descarcă informațiile relevante în conformitate cu litera (a) punctul (i) se stabilește de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

DEROGĂRI

Articolul 11

Fiecare stat membru poate, în cazul transporturilor rutiere efectuate în întregime pe teritoriul său, să prevadă durate minime mai lungi pentru pauze și perioadele de repaus sau durate de conducere mai scurte decât cele prevăzute la articolele 6-9. În acest caz, statele membre țin seama de contractele colective sau de alte acorduri între partenerii sociali respectivi. Cu toate acestea, prezentul regulament rămâne aplicabil pentru conducătorii auto care efectuează operațiuni de transport internațional.

Articolul 12

Pentru a da posibilitatea vehiculului să ajungă la un loc de oprire corespunzător, conducătorul auto poate deroga de la articolele 6-9 în măsura necesară pentru a se garanta siguranța persoanelor, a vehiculului sau a încărcăturii acestuia, cu condiția de a nu se periclita prin aceasta siguranța rutieră. Conducătorul auto trebuie să indice manual natura și cauza derogării în foaia de înregistrare sau pe un imprimat scos din aparatul de înregistrare sau în registrul său de sarcini, până la sosirea la locul de oprire corespunzător.

Articolul 13

(1) Cu condiția ca acest lucru să nu aducă atingere obiectivelor prevăzute la articolul 1, fiecare stat membru poate acorda derogări de la articolele 5-9 și să supună aceste derogări unor condiții speciale pe propriul teritoriu sau, cu acordul statului interesat, pe teritoriul unui alt stat membru, aplicabile transporturilor efectuate cu următoarele vehicule:

- (a) vehicule aparținând autorităților publice sau închiriate de a acestea fără conducător auto pentru efectuarea de transporturi rutiere care nu concurează cu întreprinderile de transport particulare;
- (b) vehicule utilizate sau închiriate fără conducător auto de către întreprinderi agricole, horticoale, forestiere, piscicole sau crescătorii, pentru transportul de mărfuri în cadrul activității profesionale specifice pe o rază de până la 100 km de la sediul întreprinderii;
- (c) tractoare agricole sau forestiere utilizate pentru activități agricole sau forestiere, pe o rază de până la 100 km de la sediul întreprinderii care este proprietara vehiculului, care îl închiriaza sau îl ia în leasing;

- (d) vehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă admisibilă nu depășește 7,5 tone, utilizate de prestatorii de servicii universale astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 13 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului⁽¹⁾ pentru livrarea loturilor în cadrul serviciului universal.

⁽¹⁾ JO L 15, 21.1.1998, p. 14.

▼B

Aceste vehicule nu trebuie să fie utilizate decât pe o rază de ►**M2** 100 km ◀ de la sediul întreprinderii și cu condiția ca principală activitate a conducătorului auto să nu fie cea de conducere a vehiculului;

- (e) vehicule care circulă exclusiv pe insule a căror suprafață nu depășește 2 300 kilometri pătrați și care nu sunt legate de restul teritoriului național de un pod, vad sau tunel deschis circulației autovehiculelor;
- (f) vehicule utilizate pentru transportul de mărfuri pe o rază de ►**M2** 100 km ◀ de la sediul întreprinderii, propulsate de gaze naturale, gaze lichefiate sau de electricitate, a căror masă maximă autorizată, inclusiv greutatea remorcilor sau a semiremorcilor, nu depășește 7,5 tone;
- (g) vehicule utilizate pentru cursurile de școală auto și examenele de conducere în vederea obținerii unui permis de conducere sau a unui certificat profesional, cu condiția ca acestea să nu fie utilizate pentru transportul de mărfuri sau de călători în scopuri comerciale;
- (h) vehicule utilizate de serviciile de canalizare, protecție împotriva inundațiilor, apă, gaze și electricitate, de serviciile de întreținere și control al drumurilor principale, colectare și depozitare a deșeurilor menajere, de serviciile de telegraf și telefon, pentru transmisiuni de radio și televiziune și pentru detectarea emițătorilor sau a receptorilor de radio sau televiziune;
- (i) vehicule care au 10-17 locuri destinate exclusiv transportului de călători în scopuri necomerciale;
- (j) vehicule pentru transportul echipamentelor de circ sau pentru parcuri de distracții;
- (k) vehicule de proiect mobil special echipate, destinate în primul rând să fie utilizate în scopuri didactice atunci când staționează;

▼C2

- (l) vehicule utilizate pentru colectarea laptelui de la ferme și/sau pentru returnarea la ferme a bidoanelor de lapte sau a produselor lactate destinate hrănirii animalelor;

▼B

- (m) vehicule specializate pentru transportul de bani și/sau de obiecte de valoare;
- (n) vehicule utilizate pentru transportul de deșeuri de origine animală sau carcase care nu sunt destinate consumului uman;

▼B

- (o) vehicule utilizate exclusiv pe uscat în instalații de platforme precum porturile, porturile intermodale de transbordare și terminalele feroviare;
- (p) vehicule utilizate pentru transportul de animale vii de la ferme la piețele locale și viceversa sau de la piețe la abatoarele locale pe o rază de cel mult ►**M2** 100 km ◀.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la derogările acordate în temeiul alineatului (1) și Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

(3) Cu condiția să nu se aducă atingere obiectivelor prevăzute la articolul 1 și să se asigure o protecție corespunzătoare pentru conducătorii auto, un stat membru poate acorda pe teritoriul său, după aprobarea de către Comisie, derogări minore de la aplicarea prezentului regulament pentru vehiculele utilizate în zone prestabilite în care densitatea populației nu depășește cinci locuitori pe kilometrul pătrat, în următoarele situații:

- serviciile naționale regulate de transport de călători ale căror orare sunt confirmate de către autorități (în acest caz, se autorizează numai derogările referitoare la pauze) și
- operațiunile naționale de transport rutier de mărfuri în contul propriu sau în contul altcuiva care nu au niciun impact asupra pieței interne și sunt necesare pentru menținerea anumitor sectoare de activitate pe teritoriul respectiv, atunci când dispozițiile derogatorii ale prezentului regulament impun o rază maximă de 100 km.

Transportul rutier efectuat în cadrul acestor derogări poate include o deplasare către o regiune în care densitatea populației este de cinci locuitori sau mai mult pe kilometrul pătrat, dar numai pentru a începe sau a termina traseul. Natura și domeniul de aplicare a acestor derogări trebuie să fie proporționale.

Articolul 14

(1) Statele membre pot acorda, după autorizarea de către Comisie, derogări de la aplicarea articolelor 6-9 pentru operațiuni de transport în situații excepționale, cu condiția ca aceste derogări să nu aducă atingere obiectivelor prevăzute la articolul 1.

(2) În cazuri de urgență, statele membre pot acorda o derogare temporară pe o perioadă de maximum treizeci de zile, care se notifică de îndată Comisiei.

(3) Comisia notifică celorlalte state membre orice derogare acordată în temeiul prezentului articol.

Articolul 15

Statele membre se asigură ca toți conducătorii auto ai vehiculelor prevăzute la articolul 3 litera (a) să fie supuși normelor naționale care asigură o protecție corespunzătoare în ceea ce privește duratele de conducere permise și pauzele și perioadele de repaus obligatorii.

CAPITOLUL V

PROCEDURI DE CONTROL ȘI SANCTIUNI

Articolul 16

(1) În cazul în care vehiculele nu au fost echipate cu un aparat de înregistrare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3821/85, se aplică alineatele (2) și (3) de la prezentul articol:

- (a) serviciilor regulate naționale de transport călători și
- (b) serviciilor regulate internaționale de transport călători, ale căror capete de traseu se găsesc la o distanță de până la cincizeci de km în linie dreaptă de la frontiera dintre două state membre și al căror traseu nu depășește o sută de km.

(2) Întreprinderea de transport stabilește un orar și un tabel de serviciu care indică, pentru fiecare conducător auto, numele, locul de muncă de bază al acestuia și orarul fixat în prealabil pentru diferitele perioade de conducere, celelalte activități, pauzele și perioadele de disponibilitate.

Fiecare conducător auto angajat într-un serviciu prevăzut la alineatul (1) poartă asupra sa un extras din tabelul de serviciu și o copie a orarului de serviciu.

(3) Tabelul de serviciu:

- (a) conține toate informațiile indicate la alineatul (2) pentru o perioadă precedentă de cel puțin douăzeci și opt de zile; aceste informații sunt actualizate la intervale periodice a căror durată nu depășește o lună;
- (b) este semnat de către conducătorul întreprinderii de transport sau de o persoană autorizată să-l reprezinte;
- (c) este păstrat de întreprinderea de transport timp de un an de la data expirării perioadei acoperite. Întreprinderea de transport dă un extras din tabel conducătorilor auto interesați, la cererea acestora și
- (d) este prezentat și înmănat unui agent de control împuternicit care-l solicită.

Articolul 17

(1) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, printr-un formular tip stabilit de Decizia 93/173/CEE ⁽¹⁾, informațiile necesare pentru a-i permite să elaboreze, din doi în doi ani, un raport cu privire la aplicarea prezentului regulament și a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 și cu privire la evoluția situației în domeniile respective.

(2) Aceste informații trebuie să parvină Comisiei până la data de 30 septembrie din anul următor expirării perioadei de doi ani la care se referă raportul.

(3) Raportul informează, de asemenea, cu privire la folosirea derogărilor prevăzute la articolul 13.

⁽¹⁾ JO L 72, 25.3.1993, p. 33.

▼B

(4) Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului în termen de 13 luni de la expirarea perioadei de doi ani la care se referă raportul.

Articolul 18

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

Articolul 19

(1) Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile pentru încălcarea prezentului regulament și a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura de aplicarea acestora. Aceste sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale, disuasive și nediscriminatorii. Nici o încălcare a prezentului regulament sau a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 nu atrage mai mult de o sancțiune sau de o procedură. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre aceste măsuri, precum și regimul de sancțiuni până la data prevăzută la articolul 29 paragraful al doilea. Comisia informează statele membre în consecință.

(2) Orice stat membru permite autorităților competente să aplice o sancțiune unei întreprinderi și/sau unui conducător auto pentru o încălcare a prezentului regulament constatată pe teritoriul său și care nu a fost deja sancționată, chiar dacă acea încălcare a fost comisă pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe.

În mod excepțional, atunci când se constată o încălcare:

- care nu a fost comisă pe teritoriul statului membru respectiv și
- care a fost comisă de o întreprindere stabilită sau de un conducător auto al cărui loc de muncă se află într-un alt stat membru sau țară terță;

un stat membru poate, până la 1 ianuarie 2009, în loc să impună o sancțiune, să notifice faptele constitutive ale încălcării autorității competente a statului membru sau a țării terțe în care este stabilită întreprinderea sau în care își are conducătorul auto locul de muncă.

(3) Atunci când un stat membru deschide o procedură sau aplică o sancțiune pentru o anumită încălcare, el îi furnizează conducătorului auto dovada scrisă corespunzătoare.

(4) Statele membre se asigură că un sistem de sancțiuni proporționale, care poate include sancțiuni financiare, este aplicat în caz de încălcare a prezentului regulament sau a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 de către întreprinderi sau expeditori asociați, exportatori, operatori din turism, furnizori principali de transport, subcontractanți și agenții care utilizează conducători auto care le sunt asociați.

Articolul 20

(1) Conducătorul auto păstrează dovezile furnizate de către un stat membru cu privire la o sancțiune sau la deschiderea unei proceduri până în momentul în care aceeași încălcare a prezentului regulament nu poate să mai atragă o a doua procedură sau o a doua sancțiune în conformitate cu prezentul regulament.

▼B

(2) Conducătorul auto prezintă dovada prevăzută la alineatul (1) la cerere.

(3) Un conducător auto care lucrează pentru mai multe întreprinderi de transport sau care este la dispoziția mai multor întreprinderi de transport prezintă informații suficiente fiecăreia dintre aceste întreprinderi pentru a se conforma capitolului II.

Articolul 21

Pentru a rezolva cazurile în care un stat membru consideră că s-a comis o încălcare a prezentului regulament, care este în mod evident de natură să compromită siguranța rutieră, acesta poate împuternici autoritatea competentă să procedeze la imobilizarea vehiculului respectiv până când se remediază cauza încălcării. Statele membre îl pot obliga pe conducătorul auto să ia o perioadă zilnică de repaus. De asemenea, după caz, statele membre pot să procedeze la retragerea, suspendarea și aplicarea de restricții în ceea ce privește licența întreprinderii, în cazul în care întreprinderea în cauză este stabilită în statul membru respectiv, sau să procedeze la retragerea, suspendarea și aplicarea de restricții în ceea ce privește permisul de conducere al conducătorului auto. Comisia elaborează în conformitate cu procedura de la articolul 24 alineatul (2) orientări cu scopul de a promova aplicarea armonizată a dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 22

(1) Statele membre își acordă reciproc asistență în vederea aplicării prezentului regulament și a verificării respectării acestuia.

(2) Autoritățile competente din statele membre își comunică periodic toate informațiile disponibile privind:

- (a) încălcările normelor din capitolul II comise de către persoanele nerezidente și orice sancțiuni aplicate pentru astfel de încălcări;
- (b) sancțiunile aplicate de către un stat membru rezidenților săi pentru astfel de încălcări comise în alte state membre.

(3) Fiecare stat membru trimite periodic Comisiei informațiile relevante cu privire la interpretarea și aplicarea la nivel național a dispozițiilor prezentului regulament, iar Comisia le trimite celorlalte state membre în format electronic.

(4) Comisia facilitează dialogul între statele membre cu privire la interpretarea și aplicarea la nivel național a prezentului regulament prin intermediul comitetului prevăzut la articolul 24 alineatul (1).

Articolul 23

Comunitatea inițiază cu țările terțe negocieri care s-ar dovedi necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

Articolul 24

(1) Comisia este asistată de un comitet înființat în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85.

▼B

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din această decizie.

(3) Comisia își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 25

(1) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia:

- (a) examinează cazurile în care apar diferențe în aplicarea și verificarea respectării dispozițiilor prezentului regulament, în special în ceea ce privește durata de conducere, pauzele și perioadele de repaus;
- (b) clarifică dispozițiile prezentului regulament pentru a promova o abordare comună.

(2) În cazurile speciale prevăzute la alineatul (1), Comisia adoptă o decizie privind abordarea recomandată în conformitate cu procedura menționată la articolul 24 alineatul (2). Comisia comunică decizia sa Parlamentului European, Consiliului și statelor membre.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 26*

Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului (*).

(*) JO L 102, 11.4.2006, p. 1”;

2. La articolul 3, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Aparatul de înregistrare se instalează și se folosește la bordul vehiculelor înmatriculate în statele membre care le folosesc pentru transportul rutier de călători sau mărfuri, cu excepția vehiculelor prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006. Vehiculele menționate la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 și vehiculele care erau excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului (CEE) nr. 3820/85, dar care nu mai sunt excluse în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 561/2006, se pot conforma acestei obligații până la 31 decembrie 2007.

▼B

(2) Statele membre pot excepta de la aplicarea prezentului regulament vehiculele menționate la articolul 13 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 561/2006.

(3) Statele membre, după autorizarea din partea Comisiei, pot excepta de la aplicarea prezentului regulament vehiculele folosite pentru operațiunile de transport prevăzute la articolul 14 din Regulamentul (CEE) nr. 561/2006.”

3. La articolul 14, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Întreprinderea păstrează, în ordine cronologică și într-o formă lizibilă, foile de înregistrare, precum și imprimarele scoase de fiecare dată când acestea se prezintă în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), timp de cel puțin un an după ce au fost folosite și pune la dispoziția conducătorilor auto interesați o copie, la cererea acestora. De asemenea, întreprinderea pune la dispoziția conducătorilor auto interesați, la cererea acestora, o copie a informațiilor descărcate de pe cardul conducătorilor auto, precum și versiunile imprimate ale acestor copii. Foile de înregistrare, imprimarele scoase și informațiile descărcate se prezintă sau se înmânează inspectorului autorizat, la cerere.”

4. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

— la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„În caz de deteriorare sau de proastă funcționare a cardului conducătorului auto sau în cazul în care acesta nu este în posesia cardului, conducătorul auto:

- (a) la începutul traseului, imprimă informațiile detaliate privind vehiculul pe care îl conduce și pe foaia scoasă trebuie să figureze:
 - (i) informațiile detaliate care permit identificarea conducătorului auto (numele, numărul cardului de conducător auto sau al permisului de conducere), inclusiv semnătura;
 - (ii) perioadele prevăzute la alineatul (3) liniuța a doua, literele (b), (c) și (d);
- (b) la sfârșitul traseului, imprimă informațiile privind perioadele de timp înregistrate de aparatul de înregistrare, înregistrează toate perioadele consacrate altei activități, perioadele de disponibilitate și de repaus efectuate de la imprimatul scos la începutul traseului, atunci când aceste informații nu au fost înregistrate de tahograf, marchează pe document datele detaliate care permit identificarea conducătorului auto (numele, numărul cardului de conducător auto sau a permisului de conducere), inclusiv semnătura.”;

— la alineatul (2), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când conducătorul auto este în imposibilitate de a folosi aparatura montată la bordul vehiculului ca urmare a faptului că nu se află în vehicul, perioadele de timp indicate la alineatul (3) liniuța a doua literele (b), (c) și (d):

- (a) în cazul în care vehiculul este echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I, se înscriu pe foaia de înregistrare manual, automat sau în orice alt fel, lizibil și fără a murdări foaia, sau

▼B

- (b) în cazul în care vehiculul este echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I B, se înscriu pe cardul conducătorului auto cu ajutorul funcției de introducere manuală oferită de aparatul de înregistrare.

Atunci când la bordul vehiculului echipat cu un aparat de control în conformitate cu anexa I B se află mai mulți conducători auto, fiecare conducător auto se asigură că propriul card de conducător auto este introdus în deschiderea corespunzătoare a tahografului.”;

— la alineatul (3), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) se înțelege prin «altă muncă» orice altă activitate în afară de cea de conducere, definită la articolul 3 litera (a) din Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (*), precum și orice activitate desfășurată pentru același sau un alt angajator din sectorul transporturilor sau din afara acestui sector; aceste activități se înregistrează cu semnul .

(c) «disponibilitatea», definită la articolul 3 litera (b) din Directiva 2002/15/CE, se înregistrează cu semnul .

(*) JO L 80, 23.3.2002, p. 35”;

— alineatul (4) se elimină;

— alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) (a) Atunci când conducătorul auto conduce un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I, acesta trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea unui inspector de control:

- (i) foile de înregistrare din săptămâna în curs și cele pe care le-a utilizat pe parcursul celor 15 zile precedente;
- (ii) cardul de conducător auto în cazul în care este titularul unui asemenea card și
- (iii) orice informație introdusă manual și orice imprimat scos în timpul săptămânii în curs și în timpul celor cincisprezece zile precedente, în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (CE) nr. 561/2006.

Cu toate acestea, după 1 ianuarie 2008, duratele prevăzute la punctele (i) și (iii) se referă la ziua în curs și la o perioadă precedentă de douăzeci și opt de zile.

(b) Atunci când conducătorul auto conduce un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I B, acesta trebuie să fie în măsură să prezinte, la cererea unui inspector de control:

- (i) cardul de conducător auto al cărui titular este;
- (ii) orice informație introdusă manual și orice imprimat scos în timpul săptămânii în curs și în timpul celor cincisprezece zile precedente, în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (CE) nr. 561/2006 și

▼B

- (iii) foile de înregistrare corespunzătoare aceleiași perioade precum cea prevăzută la punctul (ii), în cazul în care acesta ar fi condus, pe parcursul acestei perioade, un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I.

Cu toate acestea, după 1 ianuarie 2008, duratele prevăzute la punctul (ii) se referă la ziua în curs și la o perioadă precedentă de douăzeci și opt de zile de zile.

(c) Un inspector de control autorizat poate verifica respectarea Regulamentului (CE) nr. 561/2006 prin analizarea foilor de înregistrare, a datelor afișate sau imprimate care au fost înregistrate de aparatul de înregistrare sau de cardul conducătorului auto sau, în lipsa acestora, prin analizarea oricărui document justificativ care dovedește nerespectarea dispozițiilor, precum cele prevăzute la articolul 16 alineatele (2) și (3).”

Articolul 27

Regulamentul (CEE) nr. 2135/98 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) (a) Din a douăzeci și una zi de la data publicării Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului (*), vehiculele puse în circulație pentru prima dată sunt echipate cu un aparat de înregistrare în conformitate cu dispozițiile din anexa I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85.

(*) JO L 102, 11.4.2006, p. 1”;

2. La articolul 2, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a putea elibera cardurile de conducător auto până în a douăzeci și una zi de la data publicării Regulamentului (CE) nr. 561/2006.”

Articolul 28

Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 se abrogă și se înlocuiește cu prezentul regulament.

Cu toate acestea, articolul 5 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 se aplică în continuare până la datele stabilite la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2003/59/CE.

Articolul 29

Prezentul regulament intră în vigoare la 11 aprilie 2007, cu excepția articolului 10 alineatul (5), a articolului 26 alineatele (3) și (4) și a articolului 27, care intră în vigoare la 1 mai 2006.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.